

Úrslit av tveimum árum í landsstýrinum:

Betri býti av skyldum og rættindum

— Vit duldu ikki fyri, at tað bleiv ikki lótuverk at fáa henda politikk til vega, at hann kom at kosta, men vit lovaðu, at tað skuldi ikki verða veikastu herðarnar, sum bóru mest.

Hóast alt tos um annað, og hóast vit hava lagt byrðar á allar herðar, stendur rimmarfast, at eitt betri býti aftur er byrjað, segði Atli Dam, floksformaður, m.a. á landsfundi floksins í Vestmanna um vikuskiftið.

Á landsfundinum í 1984 dró eg fram tað, sum eyðkendi undanfarnu samgongu og arbeiðslag hennara, og nevndi serliga, hvussu ólíka hon setti borgaran fyri lógini, hvussu hon — beitt av nøkrum fáum — virkaði so til fyrimums fyri einstaklingar, at hesir fingi eini 30% meira av samfelagsorkuni at ráða yvir og umsitja sum síni egna, meðan partur løntakanna samstundis minkaði við 30%.

Hvussu djúpt hon vanvirði borgara og viðskiftafólk, og hvussu veldug gjógvin var ímillum tað, teir søgdu seg vilja gera, og tað teir gjørdu.

Hvussu meistarliga serliga fólkafloksmenn og sambandsmenn dugdu at spæla samgongu og andstöðu isenn, soleiðis at innanhýsisklandrið fjaldi út yvir tey tørvandi úrslitini.

Hetta sum kortini varð kallað framgongd, figgjarglig menning, sum lættliga skuldi rinda risavøksturin í skuld fyri okkara eftirkomarar.

Alt hetta skýrði eg e'n »látan sum um« politikk og lovaði vegna flokk okkara ein annan politikk, komu vit aftur í samgongu.

Ein politikk, sum vísarði eldru borgarum okkara so væl sum teim ungu, fiskimonnum og skiparum, vinnulívsfólk og fagrørslu, arbeiðarum og virkisleiðarum størri

trygd, størri álit, rættisikkurheit og líkheit fyri lógini, ein stabilari útvikling og part av tí ágóða, útviklingurin skapar.

Betri fordeiling

Vit duldu ikki fyri, at tað ikki bleiv lótuverk at fáa henda politikk til vega, duldu ikki, at hann kom at kosta, duldu ikki, at tøk skuldu takast og byrðar berast, men vit lovaðu, at tað skuldu ikki verða veikastu herarnir, sum bóru mest.

Hóast alt tos um annað, og hóast vit hava lagt byrðar á allar herðar,

stendur rimmarfast, at ein betri fordeiling aftur er byrjað, og prógvið fyri hesum er, at bæði árin, henda samgonga hevur virkað, hevur munandi reallónarvøkstur verið øllum lónarfólkinum fyri, og hetta uttan mun til broytingar í tolli og øðrum gjøldum.

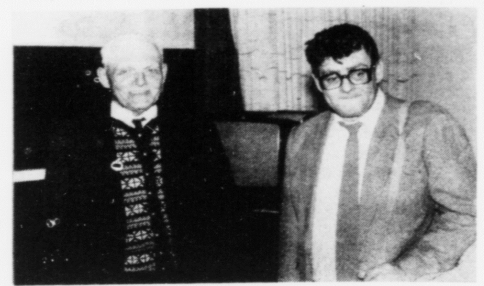
Áðrenn valið í 1984 stungu vit nágreiniliga út í kortið, hvønn politikk, vit í samgongusamráðingum vildu royna at fáa semju um.

Samgonguskjalið bleiv eisini í størsta mun merkt av hesum politikki, og

serliga var tað búskaparpolitikkinn og neyðug tiltøk í samband við hann, sum vit lögdu dent á.

Tori at siga, at politikkur okkara síðani nærur til fulnar hevur fylgt hesi kós, og tað eisini har spáðomar okkara frammanundan í óhugnaligan mun komu at gerast veruleikar, so sum viðvíkjandi teim trupulleikum fleiri av nýggju farmaskipunum fóru at koma í.

Vit vildu í gerning svara til áljóðandi í orðum og hava tí lagt til rættis, so sum vit søgdu undan valinum.

Hentzar Joensen úr Vági er altíð at siggja millum landsfundarluttakararnar. Her saman við floksformanninum

Tátta í

Táttast skuldi í á so mongum økjum.

Í studninginum til fiskivinnuna, sum fyri stóran part elvdi til iløgur í ov dýr og órationel skip.

Í studningum til skipasmíð, tí hann spakuliga brýtur niður kappingarferi okkara.

Í avskrivningunum, tí tær fremja eitt stóðugt órættvisari býti av samfelagságóðanum og økja einstaklinganýtsluna, samstundis sum tær skúgvu ábyrgdina fyri vánaligum einstaklinga-projektum yvir á landskassan, og avskepla fleiri av sosialu skipanum okkara.

Í einstaklinganýtsluni, bæði løntakaram og hana byrtur úr feløgum, sum loyvi henni óskattaðari.

Í spekulatióini í rentuskattaskipan okkara, ein spekulatióin, sum í ringasta fall lættliga kann tæma landskassan.

Í peningastreyminum og lántøkunum til Føroya, sum oyðiligggja móguleikar okkara fyri at stýra úr búskaparligu trupulleikum.

Í óproduktivu iløgnum, á landi og í talinum av iløgum til sjóvinnuna, har hugurin er nærur óvaskmarkaður.

Nýggjar lógir

Nógv er gjørt hesum viðvíkjandi, t.d. eru framdar skattalógarbroytingar og broytingar í avskrivningarmóguleikum, sum minka nakað um trýstið og gevur samfelagnum ein lítlan part aftur av samfelagsskaptum vinningi.

Avgjaldslógirnar skuldu tálma nýtsluna nakað, men rukku vit ikki longri enn 180 milliónum, har vit áttu at bundið einar 300 milliónir. Virkanin av hesum lögum er lýst serliga, og skal eg koma nærri inn á hetta undir orðaskiftinum.

Vøksturin í uttanlandsskuld gongur spakuligari, men er ikki steðgaður. Skuldin var við árslok 3.600 milliónir og ikki — sum væntað, tá ið vit tóku við — 4.600 - 5.000 milliónir.

Týðningarmest er tó, at vit hava vent gongdini, so uttanlandsskuldin í mun til bruttotjóðarúrtekuna nú minkar spakuliga, tað er jú úr henni, rentingin og afturgjaldingin skal koma.

Nakað er eftir at fremja av lóggávu á skattaøkinum, og enn er langt á mál, áðrenn umstingin til búskaparstýring er útbýgd nóg mikið.

Í hesi tingsetu kemur lóggáva, sum avmarkar privatnýtsluna úr feløgum, og sum ger tað møgulegt at fylgja við í rentuskattaspekulatióini.

Smærri broytingar í landsbankalógini skulu

Politiska orðaskiftið steðgar ikki hóast fundurin er niðurlagdur eina løtu. Hvor løta verður nýtt, at viðgera okkurt evni, sum fundarfólk hava serligan áhuga fyri. Her prátar Atli við Jónsvein Hougaard, Tórgerð Sudur-oy, Marner Lisberg, Karlu Gaard og Birnu Dahl